

ПРЕДГОВОРЪ

Редакцията на сп. „Заветът на героитъ“ е щастлива, че може да поднесе на своитъ абонати като безплатна премия едно отъ най-хубавитъ творения на даровития български писател г-нъ Ив. Кириловъ.

Малкиятъ романъ „Сребърната камбана“, написанъ специално за читателитъ на „Заветът на героитъ“ по своята красота, правда и сила е едно рѣдко постижение въ нашата художествена литература.

Тоя романъ е единъ свѣтълъ апотеозъ на свѣрхчовѣшката храбрость у малкия герой Желѣзко, на безпредѣлната обичъ къмъ родната земя — магия за бѣжанеца и вѣчна сила да прави отъ обикновенитъ си синове — Прометеевци. Въ тая книга Добруджа е единъ въплотенъ идеалъ, който пленява. И изгрѣлъ въ душата на българина, прави духа крилатъ, умтъ — мощенъ, тѣлото — стомана.

Желѣзко е рожба на поробена Добруджа. Негова баща е застрелянъ, защото предъ завоевателя-ромънецъ не се стѣрпява да не извика велегласно: „Сребърна“ (родното му село) е българска и българска ще бжде. Желѣзко чува завета на баща си и го написва съ собствената си кръвъ по синитъ завеси на добруджанското небе. Той издига въ душата си свещени скрижали, въ които изковава съ огънь и любовъ завета на незабравимъ баща. И когато Желѣзко като бѣжанецъ, едва 14 годишенъ, е принуденъ да пасе селскитъ говеда въ селото Срѣдини и се чува, че е отворена свещената война за негова роденъ край — Желѣзко проявява крилата смѣлость да занесе по-скоро писмото, дадено му да съобщи на съседното село очаквания часъ. Отъ този день настѣпватъ изпитанията, превъзможвани отъ Желѣзка. И той всжде остава вѣренъ на майката земя.

Когато се почва превоза на войскитъ къмъ бранното поле Желѣзковото будно око не пропуска подкупенитъ злосторници, които хвърлятъ съ взривъ скалата върху желѣзопжтната линия,